

Vid SFR:s 50-årsjubileum.

"Kom, låt oss leva med de små!" var mottot, när SFR kom till och är så än. Att "framåt, uppåt, steg för steg" man gått åt det rätta hållet från begynnelsen i Frøbels anda och med härlig iver att lära mer, kom det som en surpris? Ni barnen kärlek gav i era liv; er, som pionjärer var, vårt tack vi giver. Ni gjorde kända fröbelord till er devis.

Till Anna Warburg, vilken med idén kom till vårt förbund, går tanken speciellt vid jubileet. Men ej henne enkom och pionjärerna på yrkets fält ges våra rosor rikt. I denna kväll ska man minnas såsom rektor ljusst och glatt eleverna, man alla kom att älska, när sandelska, ulinska och gesellska idéer jämte rön togs upp till en debatt.

Var vi än SFR-medlemmar råkar på barnträdgårdar, daghem, fritidshem som seminarielärare, som chokar sin bil och ligger i liksom en rem för att praktikbesöken kunna hinna, som "Byrå-Märta", tidskriftsredaktör, som skicklig daghemsföreståndarinna, har vi rektorer ofta tyckt oss finna som här, att SFR är värt en fin honnör.

Vid nordiskt samarbete tanken frestas att dröja och vid internationellt. Än Finland får besök, än Norge gästas, än är det danmarksdags, än aktuellt, att Sverige klarar av arrangemangen, som nästa nordiskt möte föregår. Tack Frøbelhøjskole, som döbattangen slog upp till möte ett. Invigningsklängen från blåklockor i papp fast svag oss ännu när.

Alltsedan nittonhundrafyrtionio finns OMEP till. Dess ledande person var först fru Alva Myrdal, som med brio fick fart på denna organisation. I "Barnträdgården" finner vi skribenter med livlig internationell kontakt. Rektorerna Ulin och Holmberg sänt er, som då den läste, resebrev, som tänt er, så att ni ökat passkontrollens stämplingstakt.

I raden utav tidskriftsredaktörer
som första namn Maria Kjellmark står.
För att vår tidskrift tillhör de favörer,
förbundsmedlemmar genom åren får,
vill vi få henne, Noni Warburg prisa,
Maria Moberg, Anna Stina Pripp.
Och Gertrud Olsson, Britta Schill kan visa
och Rosa Andersson en toppavisa.
Epoken Bruun och Röhne ger oss fina klipp.

Förbundets sommarkurser eftersökta
har varit liksom SÖ:s sedan vart.
Visst tillät man sig både rast och rök ta
på dem men sällan akademisk kvart.
Vad SÖ sår till kärna och till skal är
livskraftigt korn, och skörden varje vår
av nya lärare snart maximal är.
Får seminarierna blott lokaler,
tillräckligt stor blir Sveriges förskollärarkår.

"Härförarn ensam vinner icke slaget."
Ordförandena för vår jubilar
har haft förbundet som sitt team, och laget
har med "allons enfants!" i alla dar
för barnens bästa stritt. Det evident är,
att fack och forskning har ett hedersrum
i medlems hjärtan. Sedan länge känt är
behovet av fortbildningskonsulenter
av SFR och förskolseminarium.

Vår aktning för ordförandekvintetten:
fem kvinnor under fem decennier!
Med värme vi på femtioårsbanketten
vid minnet som envar i SFR
av Anna Warburg, Ellen Moberg dröjer.
För tid helt ägnad vetenskap och fack,
för Stina Sandels vi pokalen höjer.
Och för Ann Margret Ericsson vi röjer
liksom för Gunnel Carlsson oss som hejallack.

Vår rektorshyllning till er är ej Beatles'.
Vi vänner har i SFR, ej fans.
Vi gör för er med förskollärartitels
anseende kamraters reverens.
Här Österlin och Hammar, Söderlind är,
Berlin och Jaringe och Gildebrand,
som med Netzelius, Wall och Lindberg binder
och Magnusson och Schill och Strömberg-Lind er
med Malmström, Persson, Thörn gratulationsgirland.

Den görs av blommor och den är symbolen
för sammanhang emellan nu och förr
och för gemensam strävan emot målen
och lättheten att nå varandras dörr
för SFR och seminarieteamen.
Om blomsterkedjan många räcka vill:
föräldrar, statsråd, SÖ och partimän
i skilda läger, kom då och håll i men
då tar vi, SFR, väl rektorsfamnen till.